

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Dominica p[ri]ma post epiphaniam. Sermo p[ri]mus

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

dei adoptiū q̄ est p̄cipiatio qdā filiatio/ nis naturalis q̄ ch̄r̄s est fili⁹ dei. Nulli em̄ dubiū esse debet qn baptizati sint ab om̄i culpa mundat⁹ et infilios dei cōputari dī. Est ḡ baptisim⁹ sacrum magne dignitat⁹ et efficacie. Exemplū narrat Pet⁹ d amoze li. q̄ Quedā m̄rona h̄is in māmilla morbi incurabile et mortale de sanitate desp̄a/ ta/ad deū se totā prulit⁹ et ad fontes bapti/ smas ybi baptizabant⁹ cathecumini p̄pera/ uit⁹ et ab vno q̄ de fonte exiuit signari se fe/ cit: q̄ signatione totali curata est. Ibi im/ plu est ad l̄am qd̄ de baptizati et credē/ tib⁹ dī. **H**at. vi. Sup̄ egros man⁹ iponēt et bene habebunt.

Pro tertio. Audist⁹ r̄c. Si ḡ volue/ ritis ad ch̄rm̄ couerti: credite et spera/ te q̄ agn⁹ est vobis ostiū celi. Sed hoc ri/ mendu est ne p̄ iniquitates vias claudat⁹ Esa.lix. Iniquitates v̄c diuiserūt int̄ vos et deū v̄m. Nec valet dicere: Iā est nob̄ adq̄situ regnū. Ius habem⁹ ad illō qd̄ dī lex. Iuri p̄ se introducto q̄libet renūciare pot. l. Siq̄s. L. de pact⁹. Et iuri suo renū/ ciare p̄sumit q̄ iuri suo contrariū facit. ff. de/ minorib⁹. l. Si fil⁹. Et extra de testi. Lū/ remisit. Et de appellationib⁹ sollicitat⁹ tūs. q̄diu ḡ res manet in esse: oportet q̄ Lauete ḡ ne sit illi siles cui ap̄t̄ ostiū ut de⁹ sit in omnib⁹ rebus etiam intime. Hec inret ostiū palat⁹ regi ibi ditad⁹ et bono Tho. Frācīc⁹ aut de maro. in. j. sen. dist. rādus: et ipse me claudit ostium h̄ se r̄c. xxvij. ostendit deū esse vbiq̄ p̄ h̄ q̄ terminat respectū p̄nitalitat⁹ ad se. q̄ q̄qd̄ cō/ uenit deo ex tpe: cōuenit ex eo q̄ terminat respectū creature sicut esse creatorē. Pōt aut̄ hec p̄s theolo gica sic ōndi. Dis l̄i/ mitatio d̄ imperfectionē sicut et finitas. S̄ si de⁹ esset aliquid non vbiq̄ esset localit⁹ limitat⁹ sicut creatura: quēadmodū si pos/ set ee qnq̄ et qnq̄ nō: et nō sp̄: esset limitat⁹

c̄is et c̄cupiscētis. Notandū aut̄ q̄ corp⁹ nrm̄ sit hostia imolata deo p̄ carnis mor/ tificationē: viuēs p̄ charitatis feruore: serā p̄ p̄positi firmitatē: deo placēs p̄ cordis b̄/ laritate. h̄. Lox. ix. Hilare datorē diligit de⁹. De tertio q̄t. s. de discretione Dī. Discretio oī virtutis oī timem ponit.

Salutatio.

Prim⁹ ar. Un de⁹ sit in determina/ to loco: an vbiq̄; Qd̄ ideo querit. q̄ d̄ regi assisse iesus i hierlm̄. Q̄ nō vbiq̄. quia nō videſ eē in malis. **E**c̄tra. Dicit Greg. sup̄ Lān. Dī ē cōmodo i rebo oī bus p̄ntia: p̄tētia: et substātia. tñ familiat̄ ri modo d̄r eē in aliq̄b⁹ p̄ grām. **R**ādet Tho. in. j. pte. q̄ de⁹ est in oīb⁹ reb⁹ p̄ potē/ tia inq̄ntū oia sue p̄tātī subdunt. Per p̄tē/ sentiā inq̄ntū sunt oia nuda et apta oculis ei⁹: et sic oia sunt in ei⁹ p̄spectu. Per esse t̄/ tia aut̄ inq̄ntū adeſt oīb⁹ vt cauſa essendi. Lū em̄ de⁹ sit ip̄m esse p̄ essentiā: oportet q̄ esse creatū sit p̄p̄ effect⁹ eius: sic ignire est p̄p̄ effect⁹ ignis. Huc aut̄ effectū cau/ sat d̄ in reb⁹ nō. Aliū qn̄ p̄mo ic̄piūt: sed etiā q̄diu in Eſe ſeruant. sicut lumē cau/ sat in acre a sole q̄diu aer manet illumina/ remisit. Et de appellationib⁹ sollicitat⁹ tūs. q̄diu ḡ res manet in esse: oportet q̄ Lauete ḡ ne sit illi siles cui ap̄t̄ ostiū ut de⁹ sit in omnib⁹ rebus etiam intime. Hec inret ostiū palat⁹ regi ibi ditad⁹ et bono Tho. Frācīc⁹ aut de maro. in. j. sen. dist. rādus: et ipse me claudit ostium h̄ se r̄c. xxvij. ostendit deū esse vbiq̄ p̄ h̄ q̄ terminat respectū p̄nitalitat⁹ ad se. q̄ q̄qd̄ cō/ uenit deo ex tpe: cōuenit ex eo q̄ terminat respectū creature sicut esse creatorē. Pōt aut̄ hec p̄s theolo gica sic ōndi. Dis l̄i/ mitatio d̄ imperfectionē sicut et finitas. S̄ si de⁹ esset aliquid non vbiq̄ esset localit⁹ limitat⁹ sicut creatura: quēadmodū si pos/ set ee qnq̄ et qnq̄ nō: et nō sp̄: esset limitat⁹

sum mysticū: ut in ea remaneat puer Je/ sus. In qb⁹ p̄bis tria sūt notāda. sc̄z Affectiōis bēniolētia. Obsecro vos r̄c. Exhortatiōis efficacia: ut exhibeat⁹ r̄c. Discretiōis prudētia. rōnabile ob. v. r̄c. De p̄mo. h̄. Lox. v. Obsecram⁹ p̄ ch̄o. i. loco ch̄ri recociliāmi deo. De sc̄do Gal. v. Quāchā sunt carnē suā crucifixērūt cū vi de⁹ r̄c. Dicrū, vt s̄. Ex qua p̄lērādū ē

gus s̄m durationem. Dices forte: q̄ deus nūq̄ est: q̄ trāscēdit oīm habitudinē ad/ eo. ve. host. vi. s. deo pla. rōna. ob. vestp. Rho. xii. Hec p̄ba docēt nos q̄lit efficie/ nem ad tps. tñ est p̄ns oī tps. Et iido si co/ mur c̄plū dei et aia n̄a sit hierlm̄ s̄m sen/ cedif esse sp̄/ et vbiq̄ est. **H**ec Frā. **D**ro/ fundamēto. Nō solū a theologis s̄z etiā a p̄b̄is et poetis habetur hec veritas deum/ esse verum. **G**ā hermes seu merc. li. diffi/ dei. Deus est sphera intellectualis cuīus/ centru vbiq̄ est et circūferētia nūq̄. **H**oc etiam sentire viderur Virgi in bucol. di.

Iouis oia carmina plana. Lū ḡ q̄rit. An/ Qui chā sunt carnē suā crucifixērūt cū vi de⁹ r̄c. Dicrū, vt s̄. Ex qua p̄lērādū ē

Dñica. I. post epiphaniā

quancū debet erubescere hō p̄tōr. Nā oia
in p̄itia et in sp̄ectu diuine maiestatis fa-
cū. Quicqđ fecero de⁹ assistit ut p̄p̄t⁹
de⁹ inspecto oīm actionū: cogitationis: et
intentionū. Lū hec diligenter p̄sidero in/
gēti tremore parit⁹ p̄bōr⁹ p̄fundor⁹: qz eu⁹
vbiqđ p̄ntē zōia occulta mea vidente itue
or. Heu hoc nō attendit h̄ibzici: raptorez
zc. Notate qm certū est illud Proverb. xv.
In oī loco oculi dñi ztemplar⁹ bonos et
malos. Figura Apoc. viij. Ioānes viij
dit in circuitu throni sedis dei q̄tuor ani-
malia plena oculis an et retro. Sp̄ualiter
oculi diuine maiestat⁹ oia videt Heb. viij.
Oia nuda et a.o. ci⁹.

Pro seō iuxta euangeliū sive textuz
euāgelicū tria sunt ztempla m̄y/
steria qz p̄sideratio dispositiua est ad h̄yt
iēsus maneat in nob̄ tanqđ in h̄ierlm.

Hunc est mysteriū dolēde derelictiōis.
Scom est faciende req̄sitionis.

Certū ē appetende inunctionis.
In h̄ymone dicem⁹ dephmo qd̄ ē mysteriū
dolēde derelictiōis qm t̄c de⁹ alīq̄s
derelinqt et derelinqt ab eis ij. Paral. xv.
Si derelinqt; eūt ip̄e derelinqt vos. Go-
luit etiā i. p̄pria m̄re et ioseph figurare quō
est a nob̄is custodiend⁹ et qd̄ diligēt cauen-
di ne nos dereliquat. Et h̄ figurati euān-
gelio: cū d̄r. q̄ ascendentib⁹ illis h̄ierosolymā
m̄a em̄ p̄suetudinē festi zsumatis qz dieb⁹
cū re. pu. ie. zc. Et nō cognoverūt. i. nō ad-
uerterut. Ouge. Nō m̄iremur parētes vo-
catos quoq̄ alter ob partū: alter ob obseq̄-
um p̄s et m̄is meruerūt vocabula. Be-
da. Doris fuit fili⁹ is̄i. Ut seorsuz viri et
seorsum m̄leres t̄pib⁹ festinius vel h̄ieroso-
lymā fluentes vel ad p̄pria redeuntes: se-
orsum vin⁹ et seorsuz semie incederēt. Infa-
tesq̄ pueri cu⁹ q̄lib⁹ parente indifferenter
ire poterāt. Jōz in mariā yl̄ ioseph p̄cissim⁹
putasse pueq̄ t̄cium quē secū no co nebant
cu⁹ altero parēte reueſū. Orig. Sic qm insi-
diabant ei iudei elapsus ē de medio eoꝝ, et
nō apparuit sic etiā nūc puto remansisse p̄u-
erum iēsū parentes et vbi manserit igno-
rasse. Dereliq̄t ḡ iēsū parentes suos cor-
poraliter iz sp̄ualiter t̄i nō. Illa t̄i dereli-
cio corporalis figura ē derelictionis sp̄u-
alis in alijs. Jōo iuxta textū p̄missū euā/
lūcū notade sunt tres instructiōes ad cu⁹

stodiendā dñi p̄ficiā ne nos derelinqt.

Prima est instructio sectā de h̄ibzicōis.

Secunda est seruāde q̄etatiōis.

Tertia ē euitande detractiōis.

Prima igif zc. Humiles em̄ diligō. Aug.

li. 2fes. O q̄suauis es dñi: h̄ibiles sp̄ūsūt

domus tua. Hāc instructionē nobis dedit

dñs exēplo suo qz legem voluit obseruare

Sal. iiiij. At vbi vent plenitudo t̄pis zc.

Beda qz dñs p̄ oēs annos cu⁹ parentib⁹ i

pasci h̄ierosolymā venit: h̄ibzic⁹ h̄uane

est indiciū: fecit em̄ inf̄ hoīes hō natus qd̄

faciēt homib⁹ p̄ angelos imperauit de

us. Seq̄mūr igitur iter quæsationis eius

h̄uane si destratis glāam delectamur intue-
ri. Aliud etiā exemplū humilitat⁹ in chō

in q̄ ex q̄ zc. circa finē euāngeliū d̄r de eo q̄

erat subdit⁹ illis. s. parentib⁹ suis. Et igit̄

exemplō h̄ibiles sum⁹: qm ip̄e d̄r Amos. vij

Derelict⁹ ego sup̄bia iacob⁹. Sc̄da ē zc.

sue pacis interne. Non em̄ habitat dom⁹

pacis nisi in locis pacis ps̄. In pace fact⁹

est loc⁹ ei⁹. hoc nobis innuit qz nō derelin-

qz parentes cu⁹ iacet in h̄ierlm: neqđ qd̄iu

ibi manserūt (festo durante). H̄ierlm autē

interpretat⁹ visio pacis. Et festū erat dep̄u-

tatū ad quietē mentis in deo. Quadrū er-

go pacifici erim⁹ et ad deum per affectū qd̄

escientes: non nos derelinquit de⁹. ij. Loī,

ylt. P̄gēm habete et de⁹ pacis erit vobis

cum. **C**ertū est iſtructio euitade distra-

ctionis circa vanitates mundi. Ecc. xx.

Lontine et aggrega cor tuum in sanctitate

ut ibi maneat dñs. Et hoc signat⁹ qz cum

redirent a h̄ierlm in nazareth remāst̄ pu-

er iēsus in nazareth: que interpretat⁹ flos: et

siḡt mundi vanitatē que cito euāncet̄. In

voluptatib⁹ aut̄ et vanitatibus mūdi cito

amittit⁹ iēsus. Aug⁹ super illud ps̄. Im̄

quitätē in cubili suo zc. Tria sunt que ex-

pellunt hominē de domo sua. i. christū de

corde humano. s. finis stillicidiū et yxor ma-

la: et primo sumus sup̄bie que quanto ma-

gis ascendit tanto magis euāncet̄ sic sumus.

Stillicidiū auaricie que facit hominē

nē de loco ad locum ire sicut stillicidiū aq̄

Dalayxor luxurie q̄ insatibilis est. Oq̄

faciliter contemneret quis mundi vanita-

tes si finem et cognitionē diligenter atten-

deret. Exemplū. Erat quidā nobilis in

austria totus mūdo deditus hic in qua-

Sermo II

Fo. LXXXI

dā nocte solus iuit invīr gultū aīi castrū su
um plenū florib⁹ ut ibi delectabili⁹ posset
d̄ mundi pōpa cogitare. Quedā igit̄ p̄nā
sug huana estimationez formosa ⁊ oratā
se ei p̄sentauit dicens. Ecce assūm quā
tum dilexisti. Ille gaudēs diligent⁹ p̄spe
xit se beatū reputas ⁊ aspectu ⁊ affatu ta
lis dñe p̄fui dign⁹ eset. Et illa si c̄ me an
te asperisti ita me retro aspicias. Gidit ita
q̄ in dorso eā plenā vermb⁹ putredine im
mūdicia ⁊ fetore. Quo viso territ⁹ est ille.
Ad quē illa. Ego sum glia mundi. Et ta
les sunt fruct⁹ mei. Ad hec p̄ba illa dispa
rit⁹ ⁊ nobilis emendat⁹ redit⁹ ⁊ mūdo re
nūclauit deo viuēs: vīc̄ attendens qđ dī.
Joāes. i. Joā. ii. Und⁹ transiit ⁊ c̄c⁹
p̄scentia eius.

Pro tertio. Audist⁹ ⁊ c̄. Notālē q̄mā
ximū est pīculū a deo separāt⁹. Iura dī.
Ubi mai⁹ pīculū vertit⁹ cām⁹ ⁊ diligē
tūs est agendū. vij. q. ii. c. vlf. Et in autē.
Apud elo quentissimū. L. de fide instru.
Considerate q̄tū timeret⁹ separāt⁹ a nobili
pīncipe ⁊ ab eo sine cui⁹ p̄scentia euadere nō
potest⁹ manū aduersari⁹. Expone ⁊ appli
ca. Notando illud Hiere.ij. Scito ⁊ vide
q̄ malū ⁊ amar⁹ reliq̄ssete dñm̄t nō c̄ tī
mōrē ei⁹ aīi te.

Sermo. ii.

R Emāsit puer

rc̄. Nolite conformari huic se/
culō: s̄ refor. in no. sensus vīy
p̄betis q̄ sit voluntas dei bona bīplacēs ⁊
pfecta. Ro. xij. Ibi notāda sunt tria nece
saria ad hoc q̄ch̄s veniat in animā. Uic
mundane affectionis exclusio. Noli. p̄for
huic se. Interne dispositionis reformatio
Sed refor. in no. sensus vīi. Diuine voli
tionis degustatio yr. p̄betis. i. gustu intē
riori q̄ sit voluntas dei. Bona inquā q̄ ad
dedicationē a malo bīplacens q̄ ad ope
rationē boni qđ est de precep̄to. Et perse
cta q̄ ad operationē boni qđ est d̄ consilio.
De primo. i. Joan. ii. Nolite diligere mū
dum. De scđo. Eph. iiiij. Renouamini in
spū mēs vīe. De tertio. i. Tessa. iiiij. Hec
est voluntas dei sacrificatio vīa.

Primus art. An de⁹ habitet spūali⁹

liter ⁊ maneat in q̄nia iusti. Qđ nō infin
tū nō pōt claudi in eo qđ est finitū: ḡ neci
eōnanere: ergo ⁊ c̄. Contra Joan. xiiij.
Saluator d̄t de spūfanco. In vobis ma
nebit ⁊ in vobis erit. Rūdet Bonaven,
in h̄cilo quio p̄m̄parte. c. i. q̄ omnis
q̄ frut̄ deo deum habet. Justus aut̄ frut̄
deo. Cum grā ḡque sua deiformitate dis
ponit ad dei fruitionē: daf. daf increatuz
qđ est spūfancū qđ qui habz deū h̄z. Hec
Bonaven. P̄o fundamento. Non eō du
bium qn̄ de⁹ spēaliter assistat iustis. Dat
theusyndocen in Job. Nescit abesse
de⁹ iustis. ⁊ Seneca ad Lucillū. Mirar⁹
homines ad deū ire. De⁹ ad hoiesvenit.
imo qđ p̄pius est in homines venit. Sed
querit. An sit ita p̄sens ⁊ inhabitet in eis
Dic rū. yr. s̄. Ex q̄ contemplēmūr quarta
sit in nobis dei benignitas q̄ sic aīas inha
bitare dignat. Un̄ Prover. viij. di. diuia sa
pientia. Delitie mee esse cū fili⁹ hominū
O q̄desiderandus ē talis hospes. et sicut
di. Ber. in me. Felix ania q̄ dicere pōt:
q̄ creauit nō regeuit in tabernaculo meo.
Econtra. O infelix hec aīa cuius hospes
est diabolus. Audiat supbi: luxuriosi: aua
ti ⁊ c̄. Sed qđ faciendum vt nos de⁹ inha
bitet. Undate domū: qz vt dicit haimo
sug. Joan. Undus inhabitator mundū
querit domū: ⁊ cū humilitate tanti hospi
tis q̄rīte aduentū. Figura Lu. xix. Sa
cbeo statura pusillo cupienti videre dñm
dñs dīzachēc festinās descendē qz hodie
in domēsus oportet me manere. Spūalit
pusilla statura est hūilitas q̄ etiam p̄ desce
sum s̄figurē. Vig. v. ser. Videlice frēs ma
gnū miraculū. Altus ē de⁹ hūilitate ⁊ c̄.

DRo scđo. In p̄cedēti ⁊ c̄. Hic de scđo
qđ est mysteriū fauende req̄sitionis.
Nai. i. dicit euangeliū. Lu maria et ioseph
veniūt iter diei reuertētes a bierlm̄. ⁊ se
ro vēissent ad locū hospiti⁹. Videlens do
mīna ipm̄ ioseph sine puerō: dolore vehe
menti concussa cū lachrymis q̄dōcenter
poterat circūbat: ⁊ puep̄ requirebat. Joh
seph p̄o senex cum fleru eaz associabat. O
quāta desolatio dulcissime mīri perdidisse
puer felum. Nō mīret igit̄ qui spūalitervi
uit n̄ aliquā mente arida manēs: videatur
sibi ⁊ a deo sit derelictus: cum h̄ctiā mā
tri contigit. Non ḡ mente tabescat: see p̄c